

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 -
Hegyedévre	3 -
Egy óra	1 -
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Ur-utca 276. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Nem lehet kulturharcz.

Nagy-Becskerek, november 29.

(—s.) Csakis a mi parlamentaris gyakorlatunknak egyik ferde kinövése — a sok között — az a körülmény, hogy az indemnity bizalmi kérdésnek tekintik a politikai partok. Ellenben más államokban ezen felfogásnak tere nincs, ami sokkal helyesebb eljárás a miénknél. Az indemnity ugyanis az a szükséges rossz, melyet a budget tárgyalásánál eikésztet volt a teszt indokoltta, s azért ész- és célszerűtlen annak hátrahatása, mert ezáltal a költségvetést is még jobban késleltetjük. Már pedig a költségvetést inkább siettetni kell az állami gépezet egyenletes és zavartalan működése érdekében az indemnity gyors megszavazása által annál is inkább, mivel a kormány iránti bizalom vagy bizalmatlanság kifejezésére a budget tárgyalásánál van alkalom s ez tulajdonképen csakis ekkor van helyén.

Ezen — nezetünk szerint — helyes parlamentaris elveinket azonban a mostani indemnity vitánál nem tartjuk fenn teljes merevségünkben, mert készséggel elismerjük, hogy ez a vita oly életbe vágó kérdések tisztázását mozdította elő, melyek sokkal nagyobb jelentőséggel bírnak, mint a jelezett parlamentaris elvek akademikus fenntartása. Ez a körülmény indította Apponyi Albert grófot arra, hogy

eredeti szándékáról, mely szerint csak a költségvetés általános tárgyalásánál akart felszólalni, letegyen és már most mondja el nézeteit a függőben levő kérdésekről. Ennek folytán mondotta el a nemzeti pártnak ékesszavu vezére nagy szónokiátát, mely sok részben általános visszhangra talált s melynek nem egy pontját a szabadelvű pártnak hívei is aláírhatják. Különösen pedig az aktualis egyházpolitikai kérdések azok, amelyekre vonatkozólag Apponynak kifejtett álláspontja közhelyességgel találkozott, mert mai házassági viszonyainknak visszass gait és tarthatatlan voltát oly meggyőző adatokkal és érvekkel tárta föl, a mint azt több szónoki sikerrel tán senki sem tevé. És bár Apponyi azt kifejezetten nem jelentette ki, mégis ezen fejtegetések-ből nyilván csak az következhetik, hogy e bajokon az állam csakis a kötelező polgári házasság által segíthet. Innen van az a rendkívüli és nagyszabású szónokiátával elért, és arra vezeterdő vissza multkori beszédének, melyet a Wekerle kabinet programjára válaszul elmondott hatástanlansága, hogy abból éppen a liberálizmusnak ezen határozott megnyilatkozása hiányzott, a miért is a sajtónak és a közvéleménynek józan része nem késelt avval vádolni, hogy nincs bátorsága színt vallani.

Mi örülünk legjobban, hogy Apponyi Albert az egyházpolitikai kérdésekben velünk egy nézetben van, mert megoldás sikerének érdekében kívánatosnak tartjuk, hogy az ország-nak lehetőleg minden parlamenti politikai és társadalmi tényezője egyetértsen a kérdésekben. Apponyi beszédjéből és meggyőző érveinek általános visszhangjából látjuk, hogy a nemzeti párt és a mi fő, a közérzület s közvélemény Magyarországon nem csak nem akarják a kulturharczot, hanem oly erős állást foglalnak el avval szemben, hogy azt a lelkiismeretlen fanatizmus fel is tudná idézni, csirájában el is fojtának.

Ez az a jelentékeny eredmény, melyet a mostani indemnity vitának tulajdonitunk, amiért is azt nem tartjuk fölösleges szószaporításnak, mint máskor. Csak aztán megérjük azt, hogy amennyivel ez a vita most hosszabb lett, annyival rövidebb legyen a költségvetés tárgyalása. Mert valóban a helyzetnek ilyen tisztázása után nincs is szükség újabb discussióra, hanem inkább arra, hogy a költségvetésnek is mihamarábbi letárgyalása után az egyházpolitikai kérdések megoldásához közeledjünk, melyekben a modus procedendit oly szabatosan és szigorúan liberális irányban körvonalozta Wekerle Sándor miniszterelnök.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

A véres kendő.

— Franciaából. —

A szüret nálunk mindig az ünnepnapok egész sorozatát képezi. Hajnalhasadtakor már felszendül a völgyekből a nevetés, ének és kiabálás s a keskeny gyalogösvényeken, melyek a szőlőket keresztül-kasul szántják, megcsendül a puttonyokkal megpakott ösvér csengettyűje, hogy a távolból úgy hangzik, mint a pacsirta hajnal dala.

Sirc bácsim, ki arbaussi szőlőt érettnék találta már a szüretelésre, erre a reggelre egy egész sereg munkást és munkánőt fogadott. Asután azonban, minthogy dolgai másfelé hívták, engem bisott meg assal, hogy esekre az emberekre felülyeljek. Nagyön figyelembe ajánlotta az ösvérhajcsárokot, mint olyan embereket, kikkel nehéz elbánni, kik a legkisebb alkalomkor is hajlandók arra, hogy állataikat véresre korbácsolják, úgy, hogy a munkát abba-hagyják. Különösen az egyik legénynyel gyült meg a bajom. Körülbelül 25 éves volt a ficskó, oly erős, mint egy vásári Herkules, oly hajakkal, mint a hegyi farkas, szemeit folytonosan a földön járatta s vad, brutális arczkifejezéssel bírt. Gyakran találkoztunk elszülött emberekkel — mondjuk mi a szemináriumban. Alig mult öt percze, hogy bácsim elhagyott, mikor a szőlőhegy tövében, arról a helyről, hol az ösvérek állani szoktak, hogy puttonyaikat megtölt-

sék, fájdalmas kiáltás hallatszott. — Mi volt az? A hely felé siettem. Egy fiatal munkásleány, kit Márthának hívtak s kit jó, édes anyám kegyelemből felfogadott, mert igen vézna s gyenge volt, jajgatott. Homlokán véres vonal látszott, a bőr halántékától egész bal szemöldökéig fel volt hasítva.

— Mi történt Mártha?

— Az csinálta ott a korbáccsal! — válaszolt.

S felemelt karjával Jeanros ösvérhajcsára mutatott, ki nagy nyugodtan ballagott csacsija után.

— Jeanros! Jeanros!

A férfi meghallotta s megállt.

— Na, mert éppen ostrom szálába akadt, mikor csattantani akartam vele, hogy csacsimat siettessem.

— Hazudik!

— Talán; de valóban mi köze bozzá?

— Szemtelen!

— Ha Mártha meghagyta volna magát csokolni, nem kellene most jajgatnia. En már ilyen vagyok; a lányoknak engedelmekedniök kell nekem, még ha meg is csipkedem őket.

— Te vadállat . . .

Nem tudom, hogy meghallotta-e, mert mielőtt befejezhettem volna a mondatot, nagy lármával hajteni kezdte szamarát . . . S nemsokára már fent járt a hegyen.

Magam is szégyenkezve tovább mentem. Bejártam a körülfekvő mezőket mert kissé resteltem volna újra találkozni Márthával,

kit meg nem oltalmazhattam a vad hajtár durvaságai elől. Ki kellett volna ragadnom Jeanros kezeiből az ostort, vele épp olyant végighuzni arczán, mint ő a szegény Márthán. Így lassan kullogtam ide-oda elszomorkodva gyávaságom fölött. Mit is gondolhat rólam most anyám védelem? Hirtelen meglepetve állottam meg: vagy négy lépésnyire tőlem valami fehérség mosgott a patak partján. Köhicséltem, hogy jelenlétemre figyelmesek legyenek. A fehérségem közl kibontakozik egy a szivárvány pompázó színeit játszó, viacsepékkal fedett nyugodt, szelid arcz.

— Te vagy Mártha?

— Igen uram, még mindig vérzik; hát ide jöttem, hogy vízbe áztassam!

— S most már nem vérzik?

— Már keveset. Csak zsebkendőm volna, a mivel bekötözhethném homlokomat!

— Akarod az enyémet!

— Oh, uram! Soha sem merném!

Kihuztam fehér kendőmet, több helyen belemártogattam a patakba szétteregtettem, — hosszában összehajtogattam azután a fiatal leány nyaka köré csavartam.

— Nos, most, hogy vagy? — kérdestem.

— Oh uram . . . uram . . .

— Hány éves vagy!

— Tizenhatnak látaszom, uram, de való-sággal tizennyolcz vagyok. Ha nem volna ez így, még utössüretelőnek sem fogadtak volna fel, hogy az elfelejtett gerendeket összeszedjem.

— Hol van szülőhelyed?

— Verrieres-ban Saint-Pons közelében.

A fuzió frakció. Közöltük a 38 szabadelpárti képviselő nevében, az „O. É.”-ben kiadott manifestumot. E tárgyban írja a „Bud. Corr.” című könyvatos közlöny:

A 38 szabadelpárti képviselő nevében ma közzétett nyilatkozat — a képviselők aláírásai nem szerepelnek a nyilatkozat alatt — mindenesetre megerősítette azt a köztudomású, de itt-ott mégis kételkedéssel fogadott tényt, hogy a szabadelpárt összes tagjai, köztük tehát a harmincnegyzet képviselőnek is mindegyike, még Tódor Józsefet sem véve ki, tartózkodás nélkül egyetértettek a Wekerle kabinet programjával, tehát annak egyik leglényegesebb pontjával, a kötelező polgári házassággal is. A „Pesti Napló”-val szemben a leghatározottabban fenn kell tartanunk azon tegnapi közleményünket, hogy a szabadelpárti pártnak igen számos tagja s köztük báró Bánffy Dezső, a képviselőház elnöke és Tissa István is kapott egy bizonyos napra szóló meghívást az ismeretes külön értekezletre. Számos képviselő egyébiránt — így, hogy csak egyet említsünk, Pap Géza is — megjelent az értekezleten, kizárólag azért, hogy kijelentsék, hogy tekintettel azon egyértelműsége, melylyel Wekerle Sándor pártvezért az egész szabadelpárt kész támogatni, mi ok sincsen bármily külön tanácskozásokra. Különböző kétségtelen, hogy a harmincnegyzet képviselő nyilatkozata a szabadelpárt legközelebbi értekezletén szóba fog kerülni s meg vagyunk győződve, hogy a miniszterelnököknek minden kételyt kizáró nyilatkozata a pártnak minden tagját minden irányban teljesen meg fogja nyugtatni és ki fogja elégíteni, ha csak nincs a pártban olyan, a ki egyáltalán nem akar kielégítve lenni. Végül még azon feltűnő körülményre kell figyelmeztetnünk, hogy a bécsi lapok hivatalos táviratai a 38 képviselő nyilatkozatáról azt a megjegyzést tartalmazzák, melyre az eredeti nyilatkozat egy szóval sem utal, hogy a nemzeti párttal való fuzió kezdeményezéséről van szó. Sőt a távirat még egyenes hangsulyozza, hogy a fuzió létesítésére irányuló mozgalomhoz mind a 38 szabadelpárti képviselő csatlakozott.

A helyzet Ausztriában. Tudvalevő, hogy Schwarzenberg herceg a Reichsrathban nem hiába mondotta el azt a beszédét, a melyben a szabad intézményeket, az iskolát s kivált Magyarországon önálló állami jellegét megtámadta, követelte a külön cseh minisztert is. A magyar parlamentben Apponyi Albert gróf felelt meg a vakmerő cseh főúrnak s rámutatott arra, hogy Taaffe gróf osztrák miniszterelnök nemcsak hogy nem kelt védelmére az így megtámadott

dualizmusnak, de még meg is ígérte a cseh minisztert. Ennek következménye lett gróf Khuenburg osztrák miniszter lemondása s az, hogy Plener és pártja bontogatni kezdték az osztrák párt koalíció kereteit. Azt hisszük, hogy a beállott válság tisztázásához nagyban hozzá fog járulni a Wekerle magyar miniszterelnök eljárása, ki nagy beszédében — írja a bécsi „Fremdenblatt” — a legnyiltabban és legloyálisabban is elismerte, a ki Schwarzenberg herceg személyét a kormány álláspontjától szigorúan elválasztotta s a kormány össze és minden mellékgondolattól ment ragaszkodását a kiegyezéshez konstatálta, sőt megerősíti, hogy az Ausztriával folytatott utolsó tárgyalásoknál a magyar paritás a legkétségesebb elismerésre talált. — A helyzetre vonatkozó legújabb hírek a következők: A „N. Fr. Presse” jelentése szerint Taaffe gróf e hó 26-án, a mikor a király által külön kihallgatáson fogadtatott, arról győződhetett meg, hogy legfelsőbb helyen nem látnák szívesen, ha a baloldalt ellensékké válni kényszerítették; s ennek következtében a tegnapi minisztertanács kimondotta, hogy hajlandó erős, tömör többséget szervezni. Természetesen, hogy a határozat megvalósításához meg kell nyerni a baloldalt, a lenyelveket és a konzervatív nagybirtokosokat, a kikre a párt alakításánál számíthatnak. Az osztrák parlamenti krízis ügyében híre jár, hogy találtak már utat és módot arra, hogy a válság megoldassék. Kuenburg vissza fogja vonni lemondását. Másrészt azt jelentik, hogy vasárnap több órai minisztertanács volt, melyben azonban döntő elhatározás nem történt.

Belföldi hírek. A „Bud. Corr.” felhivatalosan megczafolja annak hírét, hogy Tallián Béla főispán nevezetnek ki második belügyi államtitkárnak; az sem áll, hogy a képviselőház jelenlegi időszaki az indemniti vita után érne véget, előbb a Vaskapura s még két kisebb tárgyra vonatkozó törvényjavaslatok kerülnek szőnyegre. — Szabó János görög-kath. szamosujvári püspök, Lucaciu után még öt lelkészt szándékozik felfüggeszteni. — A fővárosi képviselőtestület számos tagja tisztelt gróf Szapary Gyula volt miniszterelnöknél, Wekerle miniszterelnöknél és Hieronymi Károly belügyminiszternél; Ráth Károly főpolgármester tolmácsolta a küldöttégek érzelmeit s mindhárom államférfi rekonszenves hangon tolmácsolta a főváros ügyei iránti érdeklődését. — Svastica Benő, Zalamegye főispánja, hír szerint lemond állásáról. — Wahrmann Mór helyére a Lipótvárosban a következőket jelölték: Hieronymi Károly belügyér, Bródy

Zsigmond, Légrády Károly, dr. Kohn Sámuel, Ullmann Sándor, Jellinek Henrik, megyeri Krausz Lajos, Mezei Ernő stb. — Gróf Tissa Lajost Szeged I. ker. szabadelpártja jelöltjéül kiáltotta ki. — A műegyetem tanári kara és ifjúsága vasárnap d. e. tisztelt Hieronymi belügyminiszternél. — Az ev. ref. zsinatban most tárgyalják az egyházi közoktatási törvény kérdését. Bemutatták az ev. ref. tanítók országos bizottságának memorandumát, melyben kéri: 1. az egyházi iskolák egységes szervezését; 2. anyagi helyzetük javítását; 3. tanítóképző szervezet kidolgozása céljából szakbizottság kiküldését. A kérvényi bizottság utal arra, hogy a kérvény főbb pontjaira nézve az iskolaügyi bizottság javaslata már intézkedik s azokat az illető pontoknál lehet tárgyalni. A zsinat oly értelemben határozott.

HIREK.

— † Gyertyánffy János temetése.*) Gyertyánffy János a sokak által megszeretett és halálával sokakat fájdalmasan érintő megyei bizottsági tag temetése Gyéren olyan részvényt nyilatkozatok mellett és oly nagy számu résztvevők jelenlétében ment végbe, ami kéllőleg igazolta, hogy a kimúlban nemcsak a család, nemcsak a megye, hanem az osztályadalom egyik legtiszteltebb és legszeretettebb tagját veszítette. A temetésen az alig elősorolható jelentősebb egyéniségek között kiváltak a megyének fő- és alispánja, árvassék elnöke és két ülnöke, a Daniel, Csávossy, Vécsey családok, gróf Karácsonyi Jenő, br. Feilitzsch, br. Hauser Lauka Gusztáv, Bánlak, Párdány és Módos főszolgabírái, kilencs község elöljárósága és jegyzősége, s csaknem egész Gyér községossága. A gyászszertartást a két szomszéd lelkész segédlete mellett a dolácsi plébános végezte. Feltűnő volt a mi ismét a boldogult személye iránti szeretet és ragaszkodást igazolta, hogy legalább 600-ra tehető azok száma, kik az ugynevezett közönséget alkotják. A koporsót a kert elejétől a sirboltig Gyéren lakosai vitték vállaikon. Az egész gyászszertartás lefolyása elvitázhatatlan bizonyosságul szolgál annak, hogy a jobbak és nemesek kimúltat társadalmi és álláskülömbőség nélkül fájdalomnak keresetlen kifejezést adva, azok is meggyászolják, a kikhez a bolde-

*) Tegnapi számunkhoz elkészett. A szerk.

— Kivel jöttél idáig?
— Egyedül.
— S szüleid megengedték, hogy így magányosan bejárd az országot?
— Nincsenek már szüleim. Anyámat elvesztettem, mikor még a bölcsőben feküdtem s apámra is csak úgy homályosam emlékszem. — Mikor mult télen nagyanyám, kinél laktam, meghalt. Beloquine szomszédasszony vett magához... Némelykor a száraz malomban kereket kellett hajtanom, hogy két sout keressek, vagy a gesztenye-erdőbe kellett mennem fát vágni. De mindketten nem élhattunk meg munkánkban s gyakran feküdtünk le éhesen este. Ekkor a verrieresi plébános ajánlott, hogy a saintpos-i testvérekhez ad. En azonban félttem az édes testvérektől, kiket nem ismertem s egy éjjel megszöktem a márdából.
— S gyalog jöttél idáig?
— Egy fuvaros megengedte, hogy szekerem hátuljába kapaszkodjam. Sok szalma volt a kocsin lovak számára. Oh milyen jól aludtam rajta, mikor megszűntem sirni.
— Miért sirtál?
— Szülőfalumért, Beloquin anyámért, s a temetőért, melyben atyám és anyám nyugosznak. Nem hiszi el uram?

— Igazad van Mártha — nagyon igazad. De mi is a családi neved?
— Vannau Mártának hívnak!
— Mit szándékszol ott szüret után csinálni?
— Édes anyja, ki oly jó, mint a szent szűz, azt mondta, ha jól viselem magamat, szeres valahol helyet számomra.
— És mialatt nagy, kerek, barna szemekkel kérdőleg tekintett rám, így szólt:
— Meg van velem elégedve, uram?
— Oh nagyon Mártha, nagyon!
Lehajtott a gyönyörű fejét s nem szólt többé egy szót sem. Én, ki ép oly zavart voltam, mint ő, némán meresztettem szememet egyikére azoknak a titkos nagy kőkagylóknak, melyeken a Pader patak bobó futásában, megpihenni látszott. Ezen a nyugodt felszínen visszatükröződött Mártha arca, s szívemet valami megmagyarázhatatlan, kéjesen szibongó érzelem töltötte el...
— Nemde ragyogósabban már nem öltözödhetik senki — kérdeste rövid szünet után, miközben fülig elpirult.
— Ellenkezőleg Mártha!
— Oh milyen jó maga uram! Bár csak soha se lenne szegény! Ha tudná mit jelent az!

— Nagyon is. De hisz egészen megfeleltekünk a szüretre, — mondotta s felállott.
Hatalmamba ejtettem egyik kezét.
— Mártha!
Többet nem mondhattam.
— Uram, ha valamire kérném, megadná-e azt nekem?
— Mindent, mi hatalmamban áll!
— Hisz látja, hogy most megmozdítottam és tiszta vagyok! Nem csókolna-e meg? Azt hiszem, hogy ez szerencsét hozna számomra.
Karjaimba vonom félénken, megéssokolom orcáját. Még mindig átölelve tartom a reszkető leányt, midőn a magasból fölhangzik a süretelek durva nótája. Megszűnt a munka s a munkások estebédre indulnak. Vannau Mártha, ki szintén megéhesett, a szegény leány a boszton család keresztül, hogy utólrje társait. Mielőtt elhagyott volna: levette homlokáról kendőmet s visszasaadta:
— Köszönöm, — mondotta — nincs többé szükségem reája.
Nem tudom, meddig álltam még a Pader partján s néztem a kendőt, melyet az ő vére festett vörösrre.

gultat csakis az igaz szeretet és tisztelet kaposai csatolhatták. Legyen neki könnyű a föld!

L. G.

— **A kolera.** Az állandó járványbizottság tegnap délután ülést tartott, melyben a városi főorvos jelentette, hogy a kolera az utolsó két hétben csak szórványosan jelentkezett, az utolsó öt nap alatt pedig éppen nem fordult elő kolera-eset. Indítványozza ennél fogva, hogy a barakk-kórház a mai naptól kezdve ideiglenesen bezárassék. A mennyiben pedig december 5-éig újabb betegedés nem fordulna elő, végleg fog bezártni, az ottan alkalmazottak pedig elbocsátatnak. A bizottság elfogadta a főorvos javaslatát, egyszersmind elhatározta még a következőket: A hajók fertőtlenítése a jégzajlás következtében beszüntetendő, hasonlóképpen abban marad a vasuti állomásoknál az elutazók dezinficiálása. A szemetes kocsis is — sajnos — már csak december elejéig fog járni. Itt azonban figyelemztetjük a háztulajdonosokat, hogy kötelességüknek ismerjék ezentúl is rendszeren a szemét kihordásáról gondoskodni. A rendőrkapitány különben is dolgozik egy szabályrendeleten, melynek alapján létesíteni fog egy szemétkihordó — vállalatot.

— **A kolera a megyében.** A kolera ugyiltszik csakugyan elmúlt a fagy beálltával. Ujabb koleraesetek már egy hét óta nem fordulnak elő a megye területén. Csak pán egy koleragyanus eset adta elő magát az Aradacz melletti Szentiványi pusztán.

— **Esküvő.** Megyénk legbájosabb és legkedvesebb hölgyeinek egyike, Bobor Ilonka december 1-én esküszik örök hűséget Bayer József bajorországi nagybirtokosnak. Lauka Gusztáv kiváló veterán-költőnk, mint a család régi és benső barátja, a következő gyönyörű költeményt intési ez alkalmából a boldog menyasszonyhoz.

Bobor ilonkának.

(Mennyegzőjére 1892. december 1.)

Ha majd szivednek álmait
Valóvá alkotá az ég,
S kebled' szerelmi ünnepe
Dal és virág mosolyg feléd.

Ha majd így szólnak ajkaid:
„Igen! szeretlek holtamig!”
S az ifju is így válaszol:
„En is szeretlek siromig!”

S mindaz a mit lelked kívánt,
A szent oltárnál teljesül,
S szived hála érsés között
Bugzó imádságba merül.

Engedje a mindenható,
Legyetek közel vagy tova,
Az oltárnál mondott „Igen”
„Nemmé” ne változzék soha.

S a szerető kedves család
A mely most könyvesve kísér,
Hűségtekben leljen vigaszt —
Fájdalmas veszteségeér. —

S ép úgy mint e legszebb napon
Kerüljön bánat s gyötrelmem,
S a boldogság és az öröm
Családotokban közös legyen.

Lauka Gusztáv.

— **Vörös-kereszt-egylet.** A lapunk 24-ik számában megjelent hírt oda igazítjuk ki, hogy Csekonics Endre gróf ur 8 nagyméltósága az aradacsi árvák részére a sajátjából adományozott 200 forintot, valamint 100 forintot szavazott meg ugyan e célra az orsz. vörös-kereszt-egylet központi választmányára.

— **Miklós-egylet.** Kevés egylet van városunkban, mely annyira megérdemli a pártolást, s melynek működését a nagyközség tényleg oly figyelemmel és rokon-

szenvel kíséri, mint a Miklós-egyletét, mely valóágos áldása a szegény gyermekeknek. Nem mult még el év, amelyben ez egylet legalább 30 gyermeket fel ne ruházott volna. A tegnap este megtartott közgyűlés ismét tanúságot tett az egylet népszerűségéről, amennyiben több mint 50 tag jelent meg. Lucic Miklós szívélyes üdvözlése és megnyitó beszéde után az egylet bugzó titkára, Geiger Manó felolvasta az évi jelentést, melynek érdekesebb adatait már a minap közöltük. Azután gyűjtést indítottak a tagok között, mely a legrövidebb idő alatt száz forintot eredményezett. A gyűlés folyamán megérkezett Krstics polgármester levele is, melyben mint régi tag üdvözli az egyletet s emberbaráti céljaira 10 frtot küld. A közgyűlés hangos éljenzéssel fogadta a polgármester humanus megemlékezését. Az évközeben megajtott gyűjtések 161 frtot eredményeztek, így tehát az egylet céljai megvalósítására a jelen évben összesen 261 frttal rendelkeznek. Határozatba ment, hogy ezen összeggel 30 gyermeket vallás- és nemzetiségi külömbőség nélkül f. évi december 11-én (vasárnap) megvendélgelnek és felruhásznak a „Korona” szállodában. — Ez egylet vezetősége valóban megérdemli azt a dicséretet és elismerést, melyben a tegnapi közgyűlés folyamán is ismételtén részesült. Eljen és viruljon továbbra is!

— **Jótekonyság.** Weiss Izidorné a népkönyha részére 10 frtot adományozott, Lajoska és Irmuska gyermekei pedig takarékpénztárokból 5 frtot adakoztak.

— **Elégett gyermek.** A muszlyai telepen tegnap Bozsár Pál másfél éves kis fia a tűz közelébe jutott, a hol éppen disznót pörkölték. A szerencsétlen gyermek oly közel ment, hogy jelentékeny sebeket kapott, ma reggel pedig bele is halt. A rendőrkapitányság feljelentette az esetet a törvényesséknél. Vulkán vizsgálóbíró és Linyacszy Pál törvényességi orvos a helyszínén azonnal megjelentek s a gyermek boncolása után a szülők ellen vetkes gondatlanság miatt a vizsgálat megindított.

— **Nagykikinda tanácsa.** Olvasóinkat bizonyára érdekli, kik pályáznak a nem sokára betöltendő kikindai állásokra. Ime a névsor: A polgármesteri állásra Tellecsky Kristof és Koós István. A főjegyzői állásra: Mesterovics Pál, Kikinday Győző dr., Schleich Miklós, Koós István, Krstinosits Jenő dr., Augustin Miklós, Szávits Emil. A rendőrkapitányi állásra: Deschan Dossó, Wachtl Leo, Zsivkovits Bogdan, Bieber Ernő, Neditcs János, Hatfaludy László, Augustin Miklós. A tanácsnoki állásokra: Neditcs János, Fáni János, Bezek János, Kengyelácz Kristof, Poppovics Armand, Vuchetich József, Jakabffy József, Heppes Antal, Kengyelácz Emil. Az ügyésszi állásra: Koós István és Trifunácz Mladen.

— **Lövés az ablakon keresztül.** A torontálmezei Szerb Csánadon a mult héten belőttek Gallentin ottani parasztagada házának ablakán. A család: apa, anya és két gyermeke éppen vacsoránál ült, mikor a lövés eldördült. A golyó az asszonyt találta és testén áthatolva, megsebesítette az egyik gyermeket is. Az asszony sürgynyet halt, a gyermek csupán könnyű sérülést szenvedett. A meggyilkolt nő holttestét dr. Brájjer és dr. Koreck orvosok felboncolták. Buócs Béla aljárásbíró másnap megejtette a vizsgálatot és két embert alapos gyanuok miatt letartóztatott. A merénylet valószínűleg bossu műve volt.

— **Titokzatos eset.** Hétfőre virradó éjjel fél kettőkor, Walter Ferencz, 13. huszárezredbeli káplár oly iszonyuan összeverve támolgott be a budapesti Ferencz-József

laktanyába, hogy alig birt megállni a lábán, s azt mondta, hogy a Rákoson, egyik vasuti állomáson ismeretlen tettesek őt és társát, Mihály Sándor ugyanazon ezredbeli közhuszárt agyba-főbe verték. Ő valahogy elmenekült, de hogy Mihályból mi lett, azt nem tudja. Hétfőn reggel hét órakor az u. n. császár-váltónál a vasuti vágányokon megtalálták Mihály Sándor holttestét Jenő főherczeggel, az ezredparancsnokkal együtt nyomban kiment egy vizsgálóbizottság a helyszínére. A szemle, melyen rendőri és katonai orvosok vettek részt, konkrét adatot nem deríthetett föl, de annyi valószínűnek látszik, hogy Mihályt másutt verték agyon, s aztán a vágányra hurcsolták, hogy egy vonat esetleg elgázolja, s így a bűntény nyomozásának iránya eltereltesék. Walter, kit bevitték a katonai kórházba, oly rosszul van, hogy bővebben kihallgatni nem lehetett. Az is lehet, hogy valami éjjeli találkozásánál boros fővel a huszárok voltak a támadók.

— **Francia erénydíjak.** A francia erénydíjak kiosztását, mely évente a francia akadémia ünnepélyes közgyűlése alkalmával történik, mult szerdán Emile Olliviernek a második császárság ismert államférfiának beszéde előzte meg. Imár huszonkét esztendeje, hogy Ollivier tagja a francia akadémianak, de csak ez alkalommal beszélt először. A Montyon-díj most is érdemeseknek jut, köztük nem egy olyan van, ki valóágos vértanuja az emberszeretnek, az önfeláldozásnak, s bár félrehúzódva, föltűnést nem keresve, szerényen munkálkodik, de sokkal nagyobb jellem, nagyobb lélek, nagyobb hős a világ akárhány kikiáltott nagy emberbarátjánál. — Annette Chevalier egy munkás-család gyermeke volt, legidősebb a tiz testvér közt. S milyen testvérek közt! Az egyik vakos volt, a másik hülye, a harmadik süketnéma; mindegyiknek volt valami baja, csak éppen ő volt egészséges. Mikor az anya meghalt, a család nagy nyomorban élt, oly körülmények közt, mint a legutolsó barom. Az apa, kétségbeesve a rászakadó tehertől, elbujdosott valahová. Annette ekkor tizenhat éves volt. Visszaautasította egy derék legény házassági ajánlatát, csak hogy testvéreinek maradjon, s megmentse őket az éhhaláltól. Maga rongyokban jár, éjtnapot összetéve dolgozik, csak hogy a többi élmezhesse s ruházhassa úgy, ahogy. Egy-két testvére elhal, gondjai kevesbednek s némileg megnyughatik. Ekkor előkerül a tizenöt év óta elzűllött, magával tehetetlen, keresetképtelen apa s részt kíván leánya igyekezetének gyümölcséből. Most tarthatja az apát is. Szegény Annette vállaira újabb teher szakad. De es még nem elég. Az apa meghal, s picziny vagyonat egyik fiára hagyja, a többit pedig kitagadja. Annette süketnéma és hülye testvéreivel az utcára kerül. Idővel a süketnéma elvesz egy süketnéma koldusleányt; a házasságból süketnéma gyermekek születnek, kik szüleikkel együtt megint csak Annette gondjaira szorulnak. Az ismerősök azt hiszik, hogy no de most Annette összeroskad a gondok sulya alatt. De az immár hatvanhárom éves leány új erőt merit a saját szívéből, s hihetetlen hősiességgel tartja el családját, mely nélküle nyomorultul veszne el. — A derék Jeannin, ahogy lakóhelyének egész környéke nevesi, hat láb magas dragonyos volt az 1851-iki háboruban. Mikor szásadosa nyugalemba vonult, ő is vele ment, beállt hozzá mindenesnek s akkor sem hagyta el gazdáját, mikor est egyre-másra kezdtek látogatni az anyagi bajok. Huszonkilenc éve szolgál már nála minden fizetés nélkül, egyedüli jutalma önzetlen lelkének tiszta nyugalma. Némely asszony férfi-foglalkozásokat végezessen, ha másképp nem tud megélni. Jeannin, az egykori rettenthetlen katona asszonyi dolgokat végez, de jobban, gondosabban,

mint asszonyok. Ő főz urának, mossa és vasalja fehéreneműit, javítja ingeit. Míg a házi kisasszonyok aprók voltak, ő volt a dajkájuk, ő hurcolta őket, ő volt a bönnek, most pedig valóságos irgalmas nővér a köszvénytől ágyhoz szegzett, nyolczvan éves ura, a „parancsnok ur” mellett. — Oszizky kisasszonynak nehéz természetű beteg anyjáról kell gondoskodnia. E mellett gyakran bejárja a legelhagyottabb utcákat, fölkeresi s magával viszi a legelhagyottabb kis lányokat. A családjukat némi segélyben részesíti, magukat pedig felruhazza, ott tartja magánál, egy ideig élmezsi s a jóra oktatja; azután meguzsonnátatja őket s megfogadtatja velük, hogy jók lesznek. A gyermekek megölelik a hála német s azután boldogan távoznak, hogy más csoportnak adjanak helyet. A hatvanhárom éves Palla kisasszony még ennél is többet tesz. Kenderben tíz árva fogadott magához, a nélkül, hogy tudta volna, mint fogja őket ellátni, de annyit mégis megtudott tenni, hogy legalább egyelőre megmentse őket az éhenhalástól. Vallalkozása tulhaladván erejét, nem bírta a lakbért fizetni s ezért gyámoltjaival az utcára szorult. Majd egy üres boltot, később nagyobb helyiséget bérelt ki összegyűjtött könyv-adományai révén. Itt helyezi el árvaikat s gondoskodik róluk. Jelenleg 28 árva gondoskodik, szinte bízhatatlan erőfeszítéssel. Ilyenek s hozzájuk hasonló nemes lelkűek kapták az idén a Montynedijakat, mit bizonyára az utolsó soupig az emberszeretet oltárára fognak aldozni. „Nem megjutalmaztuk őket, mondá Ollivier, mert arra nem vagyunk képesek, hanem megtiszteljük s ez által magunkat tiszteljük meg.”

Színház.

* Uj népszínmű. A népszínház igazgatója „Apja lánya” címmel 3 felvonásos új népszínművet fogadott el Vidor Páltól, „A vörös sapka” és „Az ingyennelők” szerzőjétől.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése nov. 29-án).

Budapest, november. 29. (A Torontál eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén az indemnity törvényjavaslat részletes tárgyalásánál elsőnek Polónyi Géza szólalt fel, a ki hosszabb beszédet tartott. A függetlenségi pártban állítólag létező szakadásokra vonatkozólag kijelenté, hogy közte és Eötvös között csakis politikai természetű kisebb nézeteltérések lehetnek bizonyos kérdésekben, a minő például a zsidók recepciója, de a párt politikai egysége soha megbontva nem volt és nem is lesz.

Szólv, Eötvössel ellenkezőleg, szívesen nyújt jobbot ama pártnak, mely hű fegyverbarát volt Tisza megbuktatásában, a Henczy-ügyben és számos egyéb kérdésben. Sőt szívesen látná azt is, ha Magyarország ezidő szerinti két legtehetségesebb férfija, Wekerle és Apponyi fuzionálnának. Ez a fuzió volna, — szólv szerint, — az utolsó kártyája a kiegyezésnek mely után a függetlenségi eszmék diadala következnek.

Tiszteli Eötvös nézetét, de ismétli, hogy a nemzeti párttal a szövetséget fentartandónak véli, s e mellett is fog harcolni, hacsak a párt másként nem határoz.

Polónyi beszéde után letárgyalták a törvényjavaslat részleteit.

Holnap a Vaskapu szabályozására vonatkozó törvényjavaslat kerül tárgyalás alá.

A szabadelvű párt értekezlete.

Budapest, nov. 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) A szabadelvű párt mai értekezletén történelmokről politikai körökben igen sokat beszélnek. Mondják, hogy az értekezleten első sorban Szilágyi sorsadöl el. Azt is beszélnek, hogy az Atzél frakció ki fog lépni a pártból. E híresztelésekkel szemben beavatott körök úgy vélekednek, hogy az értekezleten a differenciák el fognak simulni s a párt beléletében a béke helyreáll.

Wahrmann Mór temetése.

Budapest, nov. 29. (A Torontál eredeti távirata.) Wahrmann Mór temetése ma délelőtt ment végbe nagyszámú közönség részvétele mellett. A temetésen jelen volt: Wekerle Sándor miniszterelnök, Csáky Albin gróf vallás és közoktatásügyi miniszter, továbbá a képviselőház tagjai testületileg stb.

A szerb egyházi kongresszus.

Budapest, november 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Karlóczyról sürgönyzik: A szerb kongresszus szombati ülésén dr. Maximovics, az autonom párt vezére két óra hosszáig tartó beszédben vázolta a kongresszusnak immár husz éves törekvéseit arra nézve, hogy az egyházi szervezet egy eredményes autonom igazgatás érdekében revideáltassék. Szónok beszédében nagy előszeréssel adózik gróf Csáky miniszternek azon előzékenyséért, melylyel a kormány a kongresszus reformtörekvéseit előmozdítja. Arra inti a gyűlést, használja fel a kedvező alkalmat, hogy — egyetértőleg a püspöki synodussal s Ófelségének approbációja után — egy végleges egyházi alkotmány hozassék létre. Ezen egyházi autonomia szabályozása már 1869-ben lett volna lehetséges, ha az egyházi kongresszus hallgatott volna Eötvös József báró, a szenális államférfi bölcs tanácsára, a ki tanácsolta a hierarchiával való békekötést s az államhatalomnak meg nem támadását. Ezen időben Masirievics patriarcha is hajlott az autonom szervezethez, a kongresszus azonban mindent elrontott tulhajlott és meggondolatlan eljárásával. Ma már sajnáljuk a jó alkalom elszalasztását. Ma a hierarchia készen áll az egyezkedésre, a kormány pedig hajlandó a szerb egyháznak autonomikus alapon való szervezésére. Szónok beszéde végén élesen megtámadja az ellenzék békebontó harcsmódorát s kijelenti, hogy szívesen beleegyezik a részletes tárgyalás alapjául elfogadott törvényjavaslatnak egy bizottsághoz való utalásába, mert ez a kölcsönös megértést segíti elő. Ezután szólott még Mihalezeics lelkes.

Ferencz Ferdinánd főherceg Szegeden.

Budapest, november 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szegedről távirják: Ferencz Ferdinánd fő-

herceg ma ide érkezik s a Tiszaszállodában száll meg. Szegedről a főherceg a Pallavicini örgróf birtokain rendezendő vadászatokra utazik.

A Panama-ügy.

Budapest, november 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Millevoje ma interpellál, hogy Reinach báró hagyatékait miért nem pecsételték le. — Ricard igazságügyminiszter felhatalmazta Prinét bírót, aki a Panama-ügyben a vizsgálatot vezette, hogy holnap a parlamentáris enquete-bizottság előtt megjelenhessen. — La Serronnays és Millevoje képviselők interpellációt fognak a kormányhoz intézni Reinach báró halálának részletes körülményei, valamint a bonczolás elmaradásának okai iránt.

Budapest, november 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) A francia kormány a Panama ügyben tett interpelláció kérdésében a tegnapi esti ülésen nagy meglepetésre 85 szóval kisebbségben maradt. A kormány bukásának oka az, hogy Reinach holttestének exhumálásába és fölbonczoltatásába nem akart beleegyezni. Híre jár, hogy az új miniszterelnök Brisson lesz.

Bismarck czáfol.

Budapest, november 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisi jelentés szerint, a Matin azt írja, hogy Bismarck herceg kijelentette, miszerint ő a „Le petit Journal” szerkesztőjét nem fogadta. Az egész interview koholmány; egyáltalában nem fogad el ismeretlen hírlapíró, mert az indiskréciót követhet el s visszaélhet a halott szavakkal. — Deshoux interviewje holnap jelenik meg.

A román trónbeszéd.

Budapest, nov. 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) A román trónbeszéd a legjobb benyomást teszi. A román király különösen kiemeli a bécsi és londoni fogadtatást s hangsúlyozza Románia békés viszonyait a külső államokhoz. A Görögországgal szemben felmerült bonyodalmak nem aggasztók. Reményli a trónbeszéd, hogy az állami háztartás egyensulya elérhető lesz rendkívüli segélyforrások igénybevétele nélkül is. A bevételi többlet szeptember hó 30-ig 22 milliót tesz ki. A hadseregnek a kisebb cadres-k visszaállítását s a lovasság ujjaszervezését hangsúlyozza.

Oroszország költségvetése.

Budapest, november 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szentpétervárról sürgönyzik, hogy az év első nyolcz hónapjában a rendes birodalmi bevételek 529,070.000 rubelt teszen ki, a tavalyi 530,688,000 rubellel szemben. A belföldi rendkívüli bevételek 74,893.000 rubelt teszenek ki, a tavalyi 28,218.000 rubellel szemben. A külügyi rendkívüli bevételek 92,728.000 rubel eredményt mutatnak fel, tavaly 6,476.000 rubelt. A rendes kiadások összege 554,831.000 rubel, tavaly 517,120.000 rubel; a rendkívüli kiadások 93,88.000 rubel, tavaly 73,224.000 rubel. A korábbi költségvetések rovására irandó kiadások összege az első nyolcz hónapban 762,712.000 rubel, a tavalyi 657,453.000 rubellel szemben.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, nov. 29. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.52—51.

Buza ősze 7.66—68.

Tengeri máj.—jun 4.86—88.

Zab tavaszra 5.52—54.

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, november hó 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hízott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 kilogrammon felüli sulyban) 42.5—43.5 krig. Öreg közép (páronként 300—400 kilogr. sulyban) 42—43 kr. Fiatal nehéz (páronként 320 kilgron felüli sulyban 44—44.5 krig. Fiatal közép (pkint 251—320 kilgr. sulyban) 44.5 45 krig. Fiatal könnyű (páronként 250 kilgrig terjedő sulyban) 44.5—45 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 kilgron felüli sulyban) 42—43 kr. Közép (páronként 220—280 kilgr. sulyban) 42.5—43.5 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 42.5—43.5 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 42.5—43.5 krig. Közép (pkint 220—260 kilgr. sulyban) 42—43 krig. Könnyű (pkint 220 kilgrig terjedő sulyban) 40—41.5 krig. Sertésétszám 1892. november hó 25 én volt készlet 109613 drb. 1892. nov. 26—27-én felhajtott 3807 darab. — 1892. nov. 26—27 dikén elszállított 8297 darab. 1892. november 28-án maradt készletben 105123 drb. — A hízottsertés üzletirányzata: a vevők tartózkodók.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)

Regény.

— Irta: Zola Emil. —

HATODIK FEJEZET.

(51-ik folytatás.)

— Ugy-e nincs semmi veszély uram?

— Nem, nincs, felelt a vonatvesető.

Csak egy kis hó. Azonnal tovább fogunk menni.

As ablak bezárult és lehetett hallani, a mint a kedves ajkak angol szavakat ejtnek ki. A két kis leány hangosan nevetett.

Odább egy öreg ur snóit oda a vonat vezetőhöz, mialatt az ő fiatal felesége barna fejét mellette előre nyújtotta:

— Mért nem tanusítottak nagyobb elővigyázatot? ... Ez elviselhetlen ... Én Londonból jövök és még délelőtt ületeket kell elvégeznem Párisban. Minden késedelmi káromért a vasutársulatot tesszem felelőssé.

— Csak azt ismétlhetem uram, hogy három perca múlva tovább megyünk.

A hideg elviselhetlenné lett, a hőpelyhek berepültek a kupékba, mire aztán besárták az ajtókat. De azért észre lehetett venni, hogy az így elzárt helyiségekben aggodalom uralkodik. Csak két ablak maradt továbbra is leeresztve. Egy körülbelül 40 éves amerikai hajlott ki az ablakon és beszélt át egy fiatal emberrel a töle harmadiknak eső kuppéba. A fiatal urral igen érdeklődve beszéltek az amerikai szabadságharcról.

— Amerikában mindenki talpra áll és fegyver után nyul.

— Oh azt itt nem lehet mondani. A múlt évben éppen ilyen helyzetben voltam én. Hivatásom kényszerített minden 8 napban Párisba menni.

— És engem minden három hétben uram.

— Hogyan, New Yorkból?

Jacques ezalatt vesette a munkát. Meglátta Severinet a legelső kupében, melybe mindig beszállította magát utasáskor, hosszú oly közel kívánván lenni, a mint az lehetséges volt. Jacques kőrő tekintetet vetett feléje; Severine elérte, hogy neki nem

szabad e borsasztó hidegnek kitennie arcát és visszahúzódott. Jacques csak rá gondolt s éppen e miatt lásan dolgozott. Most rátalált, hogy nem a kerekek lekötött volta okozta a megállást, hanem a közöttük levő hamutartó, melynél jégtorlásszá fagyott az összetömörült hó. Erre egy gondolata támadt.

— Le kell csavarni a hamutartót!

A vonatvesető ellene mondott ennek. A mozdonyvezető az ő fennhatósága alatt állott és nem akarta megengedni, hogy a gépen valamit változtassanak. De végre meghagyta magát győztesni.

— Jó, de ön magára veszi a felelősséget.

Es nagyon nehéz „üzlet” volt. Hosszan elnyúlva a vonat alatt, csaknem egy fél-óránál küssködött Pecqueux és Jacques míg a hamutartót kiserőfolhatták. Végre, midőn vagy huszszor kocsikástatták az életüket, hogy vagy megégnék, vagy összemorzsolatnak, a hamutartó levált. De még mindig ott maradt szilárdan a gép alatt. Nagyon sulyos volt és a henger, meg a kerekek között nem fért ki. Négyen kapaszkodtak belé, míg kihúzták és feltették a szenes kocsiira.

— Most pedig előre teljes gőserővel, mondá a vonatvesető.

Csaknem egy óráig állt a vonat ez el hagyott helyen, mialatt az utasok aggodalma fokról-fokra emelkedett s mindenki azt kérdezte, miért nem haladnak tovább. Végre kiabálásokra és könyekre fakadtak, mire az aggodalom tetőfokra hágott.

— Most már elég volt a késedelemből — mondá Jacques. — szálljon csak be, a többi az én gondom.

Ujra oda állott helyére Pecqueuxvel együtt és midőn a két kalauz is elfoglalta helyét, ő maga szabadította fel a szellentűket. Az es által felszabadult gőz sziszegve rohant ki és megsemmisítette a még a kerekre ragadt havat. Majd az elfordított hóstamosgásba és hátratólatta a gépet. Lassan ment vissza a mozdony 300 méternyire, hogy a rohanásra tere legyen. A tüzet olyan magasra emelték, hogy a gőz felül emelkedett a megengedett magasságon. Azután teljes erővel neki rohantatta a Lisont az előtte álló hófalnak. Olyan zaj halatszott, mint mikor a favágó ledönt egy nagy fát, a mozdony eresztékei csikorogtak. Es ennek daczára nem tudta megdönteni az akadályt, állva maradt előtte. Még kétszer ismételték ezt a borsasztó rohamot, de a göntől összefagyott hó nem engedett. Jacques aczélizmai már kezdtek kimerülni, míg végre egy harmadik, borsasztó roham keresetül törte a hófalat és a mozdony elrohant a hómezőbe.

— Mégis csak jó kis állat es, — mondá Pecqueux.

Jacques elhalványodva vette le szemüvegét és megtisztította az üvegeket. Szíve hevesen dobogott, most már nem érezte a hideget. De aztán borsadva gondolt a maufrasi hőtömegré. Ott bizonyára hajótörést szenvednek, vélte. Kihajlott a mellvéden s a legközelebbi kanyarultnál látta ez a szorost, mint a hó által mindkét szélével egyenlővé tett árkot. Most már teljesen napfény volt, de a hó még mindig esett.

A Lisont közepes gyorsasággal rohant neki ennek a hőtömegré. Elővigyázatból a lámpákat mindenütt égve hagyták. A mozdony köseplámpája belevilágított a hóba, mint Csiklopsz-szem.

A Lisont úgy látszott, mintha fellelégett volna, mintegy megijedt ló, de azért folytatta utját a megsekkott ügyes kés vesztése mellett. Most egészen nyitva hagyták a kaszn ajtaját, hogy a fűtő folytonosan fűthessen. Most már nem vérvilágot vetett a tús a hóra, mert a parás teljesen be volt borítva szénnel, hanem óriási fekete füstgomolyt bocsátott a hóra a kémény.

A Lisont haladt tovább. Most éppen a veszélyes völgy bejárata elé ért. Jobbra és balra a mozdony magasságáig hányta széljel a havat, már mintegy ötven méternyire rohant be a gép a völgybe mind lassabban és lassabban.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasutvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskekerek.		3512	3514	3502
		v. v. v. v.	sz. v. v.	sz. v. v.
		II. III. o.	III. III. o.	sz. v. v.
Budapest ind.		6.30	8.25	2.35
Temesvár "		9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda		3.05	4.05	7.20
Karlova		4.09	4.46	8.04
Beodra		4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs		5.36	5.36	9.02
Kumán		6.06	5.56	9.22
Melencse		6.40	6.15	9.42
Ellemér		7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskekerek		7.33	6.51	10.18
Versecz	érk.	11.59	—	—

Nagy-Becskekerek—Nagy-Kikinda.		3501	3511	3513
		sz. v. v. v. v.	sz. v. v. v. v.	sz. v. v. v. v.
		II. III. o.	III. III. o.	sz. v. v. v.
Nagy-Becskekerek	ind	5.50	12.00	7.20
Ellemér	"	6.08	12.21	7.44
Melencse	"	6.30	12.51	8.16
Kumán	"	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	"	7.14	1.49	9.19
Beodra	"	7.45	2.29	10.04
Karlova	"	7.56	2.42	10.23
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
Temesvár	"	—	5.20	4.34
Budapest	"	1.20	—	7.70

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

Versecz—Nagy-Becskekerek.		3647*	3601	3611
		v. v. sz. v. v. v.	sz. v. v. v. v.	v. v. v. v.
		II. III. o.	III. III. o.	sz. v. v. v.
Versecz	Temesvár ind.	—	—	12.30
Versecz-Rét	"	5.50	2.20	2.30
*Temes-Paulis	"	5.57	2.26	—
Bethlen-Tanya	"	6.03	2.32	—
*Szávattyutelep	"	6.11	2.43	—
*Loudon-Tanya	"	6.23	2.55	—
Nagy-Margita	"	6.29	3.04	—
Zichyfalva	"	6.37	3.18	—
Györgyháza	"	6.49	3.25	—
Szécsénfalva	"	7.01	3.40	—
*Ó-Lécz	"	7.16	3.57	—
Kanak	"	7.24	4.07	—
Bóka	"	7.33	4.19	—
Szécsány	"	7.49	4.38	—
	érk.	8.00	4.52	—

Párdány l. alul.		—	—	—
Szécsány	ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	"	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	"	4.41	8.37	5.37
*Pusztá-Kenderes	"	4.50	8.48	5.46
Lázárföld	"	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskekerek-Bégapart	"	5.32	9.15	6.21
Nagy-Becskekerek	"	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	"	—	—	6.51
Budapest	"	8.36	—	11.13
Temesvár	"	1.20	—	7.10
	érk.	—	—	4.24

Nagy-Becskekerek—Versecz.		3602	3612
		sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
		1., 2., 3. o.	—
Budapest	ind.	6.30	—
Temesvár	"	9.50	—
Nagy-Becskekerek	"	8.15	—
Nagy-Becskekerek-Bégapart	"	8.32	4.10
Lázárföld	"	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	"	8.56	4.51
*Lajosmajor	"	9.2	4.59
Szárcsa	"	9.16	5.38
Szécsány	érk.	9.29	5.38
Szécsány	ind.	9.44	5.53
Bóka	"	9.57	6.08
Kanak	"	10.14	6.25
*Ó-Lécz	"	10.28	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.32	6.57
Györgyháza	"	10.42	7.11
Zichyfalva	"	10.54	7.35
Nagy-Margita	"	11.09	7.55
*Loudon-Tanya	"	11.18	8.04
*Szávattyutelep	"	11.26	8.13
Bethlen-Tanya	"	11.39	8.27
*Temes-Paulis	"	11.47	8.37
Versecz-Rét	"	11.55	8.46
Versecz	érk.	11.59	8.50
Temesvár	"	3.16	—

Szécsány—Párdány.		3702	3712
		v. v. v. v.	v. v. v. v.
		II. III. o.	—
Szécsány	ind.	9.34	5.43
Módos	"	9.56	6.15
*Fény	"	10.07	6.27
Párdány	érk.	10.18	6.39

Párdány—Szécsány.		3713	3711
		v. v. v. v.	v. v. v. v.
		II. III. o.	—
Párdány	ind.	7.00	3.50
*Fény	"	7.13	4.03
Módos	"	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggel 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltétlenül fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

16583. ki. szám 1892.

(570—3.3)

Hirdetmény.

A közadók kezeléséről szóló 1883. évi 44. tcz. 11. és 12. §§-aiban foglalt rendelkezések értelmében a házadóknak az 1893., 1894. és 1895. évekre való érvénynyel leendő kivetéséhez szükséges vallomások beadására a nagyméltóságu m. kir. pénzügyminisiteriumban 1892. évi 73094. számú rendeletével a folyó 1892. évi november hó 15—30. közötti idő tüzetett ki.

Felhivatnak ennél fogva Nagybecskerek város azon háztulajdonosai kik házbéradó köteles jövedelmet huznak, miszerint kellően felszerelt és lakói illetve bérlői által is aláírt házbéradó vallomásaikat a fent kitűzött határidőben a vár. adóhivatali irodában annál is inkább nyujtsák be, mert különben házadójuk hivatalból megállapíttatni fog.

Nagybecskerek, 1892. évi november hó 24-én.

Dimitrievits György
tanácsnok, polgármester h.

3611. hk. sz. 1892.

(577—1.1)

Idézés.

Varga Eszter ismeretlen helyen tartózkodó házközönségi tag az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatik, hogy a Varga-féle számú házközönség megszüntetési ügyben Tor.-Vásárhely községéhez 1892. évi december hó

21-ik napjának d. e. 8 órájára kitűzött tárgyalásra vagy személyesen jelenjen meg, vagy pedig a részére Sasi András torontálvásárhelyi lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőre nézve kellően utasítsa, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Antalfalva, 1892. évi november hó 20-án.

Grofsoreán,
hk. tb. főbíró.

6370. kig. szám 1892.

(571—3.3)

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye zombolyai járásába kebelezt Zsombolya községében ujonnan szervezett és 1893. évi január hó 1-ével elfoglalandó községi állatorvosi állásra pályázat hirdettetik.

Ezen állással egybekötött javadalmazás, évi fizetés 800 korona (400 frt) és a törvényhatóságilag megállapított látogatási illetve huszemle-díjak.

Választás határidejéül folyó évi december hó 14-ik napja d. e. 9 órája Zsombolya községéhez tüzetik ki.

Pályázni óhajtók felhivatnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket a zombolyai járási szolgabíróshoz f. évi december hó 13-ig benyujtsák.

Zsombolya, 1892. évi november hó 24-én.

Főszolgabíró helyett:
Lowieser Imre,
szolgabíró.

5322. tkvi szám 1892.

(578—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. járásbíróság mint tlkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baits Svetozár czezapajai lakos végrehajthatónak, Jankovits Orszitia aracsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 500 forint tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék kerületében lévő Aracs községi 562. számú kataszteri birtokivben foglalt 8747., 8952., 8953. és 8954-a hr. sz. veliki rit dülőben fekvő 15 hold 1408 □-ölnyi nem telekkönyvezett maradványföld 1600 frt kikiáltási árban 1893. évi január hó 11-ik napján d. u. 3 órakor a kir. jbiróság telekkönyvi helyiségeiben megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

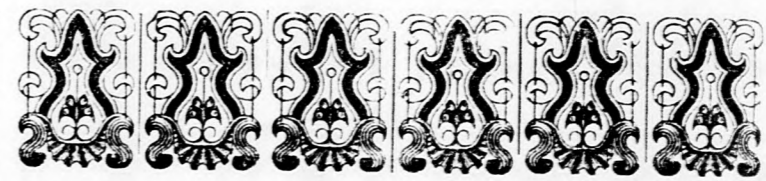
1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881:LX. törvényezikk. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában jelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881:LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíróság telekkönyvi irattárában és Aracs községeljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén a kir. jbiróság tlkönyvi hatóságánál, 1892. évi szeptember hó 12-én.

Jakabffy, kir. járásbíró.

A KOLERA

járvány alkalmával a

MOHAI

ÁGNES

FORRAS

hazánk ezen kitünő szénsavtartalmú sava-nyuvizünkét, mely számos előkelő budapesti orvostanár urak által javálva van, mint asztali vizet ovszerűl a nagyérdemű közönségnek a legmelegebben ajánljuk (544—6.3)

a forrásigazgatóság.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

H i r d e t é s e k

felvétetnek

e lap kiadóhivatalában

Uri-utcza 276-4. sz. alatt.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.